בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"א בטבת תשס"ח (20 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שלושת ימי החושך בטבת [סיום המאמר מאתמול]

זה מעניק הרגשה של בשורה שעוד לא שמעו עליה, של אופקים חדשים ומבטיחים. ומשום כך, זה בוודאי מושך ומעורר עניין. יש לזה הכל, אבל אין לזה שורש...

אין מדובר כי אם בבדיית הלב של מחבר זה או אחר, בתעלול חדש של תאוות נמוכות ומידות נפסדות שהתלבשו עתה בלבוש רוחני מלא קסם. ואם אין שורש – לא יועיל ריבוי המלים ועושר הרעיונות וסערת הרגשות. כי אם אין שורש – מאומה לא יצלח. דבר לא ישתנה בנפש הקורא או הצועד בדרכים אלו מלבד העובדה המצערת שיקבל היתר להמשיך בשלו, ועוד יקבל הצדקה רוחנית לכל שגיון לב. גם האופל כותב ספרים, שר שירים, מעלה מחזות. וגם אלו עוסקים באמת, בחיפוש דרך, במשמעות החיים. ההבדל הניכר הוא – השורש. מהיכן יונק אותו ענף? מניין הוא שואב את חיותו, ומהם מקורות השראתו? ולאורך זמן אפשר לראות גם מה צמח או לא צמח מאותו מקור.

לצערנו הרב, גם אנשים מקרב שומרי התורה והמצוות מתחברים לתעתוע הזה. אין להם כח ל"אותיות הקטנות", ונדמה להם ששם לא ימצאו את מבוקשם הרוחני, הנשגב. המלים היפות קורצים להם. הבשורה החדשה מהלכת עליהם קסם. הם מאבדים את היכולת להרגיש למה יש שורש ולמה אין, וסכנתם מרובה. כך היה בתחילת תקופת ההשכלה, וכך קורה גם היום, בגרסאות שונות. אפילו ביהדות עצמה יש דברים שאנו קוראים או שומעים שאינם אלא "רעיון יפה" ("וורט" בלשוננו), ולעומתם דברים שנחצבו ישר מעולמות עליונים. איכותם כה רבה, דיוקם כה מושלם, קשריהם לעולם עליון כה רבים, עד שאפשר, במשך שנים רבות, להגות וללמוד משפט אחד מדבריהם, והוא יאיר בכל פעם באור אחר. דברים שאמרו נשמות גדולות הם דברים גדולים, משום שאלו קשורות ומושרשות בנשמות גדולות מהן, עד למעלה למעלה, עד לאיש האלוקים משה רבינו ע"ה ועד לשורש העליון היחיד של המציאות – האין סוף בעצמו.

ואילו דברים שאמרו נשמות שאינן קשורות לשורש הזה – כאילו לא נאמרו, ומוטב היה אילו לא נאמרו, גם אם נדמה כי מדובר בדברי טעם ועומק, בעלי חן ומשמעות רבה. אפילו בספרים שמתיימרים להיות קשורים לשורש ונשענים כביכול על מקורותינו – צריך לבדוק היטב היטב אם הדברים אכן נאמנים למקור, או שהמחבר עושה שימוש בדברי התורה כדי ליפות או כדי להצדיק את דבריו שלו. אם ה"שורה התחתונה" של הדברים היא רצון ה' – כלומר, חיזוק בקיום תורה ומצוות – מה טוב, ואולם אם הבשורה היא אחרת, בשורת רוח שאין בה ממש היא, אין לה שורש ולא תצמיח דבר מלבד קוצים...
["למעלה מן הזמן"]

וכאשר מדברים על שורשים וצמחים, לא שוכחים להגיש פרחים לשבת! ופרחים אלה קשורים הן לפרשה הן להערת תלמידה שזכיתי לשמוע השבוע. פרשתנו, פר' "ויחי"

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{19}	(י-ם): 16^{04}	(ת"א): 16^{18}	(חיפה): 16^{07}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{18}	(י-ם): 17^{19}	(ת"א): 17^{21}	(חיפה): 17^{18}

פרשת השבוע: **"ויחי"** [בראשית מ"ז 28 – נ' 26] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"א בטבת תשס"ח (20 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מסיימת את ספר בראשית, הראשון מחמישה חומשי התורה. בפרשה, אנו למדים על ברכות יעקב אבינו ל-12 בניו, אבות שבטי ישראל, לקראת פטירתו. תפילתו היא שכל אחד יבין את הייחודיות שבו וימצא את הדרך להעמיד את כישוריו ויכולותיו לרווחת כל השבטים, כל העם ביחד. "...מכלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל." וכן כאשר שאלתי למה יש כ-20% חמצן באוויר וכמעט כל היתר הוא חנקן, התכוונתי לתשובה המתייחסת למה שהיה מצבנו אילו היה 30% חמצן או אף יותר, או מאידך 10% חמצן או פחות. אך קבלתי את התשובה הבאה: "אולי מישהו או משהו צריך את החנקן..." כלומר, כל דבר בבריאה נמצא בריכוז המתאים לו כי זה מה שנחוץ לקיום הבריאה, הערה שגם מבליטה את האיזון העדין אך כל-כך חיוני בין הפרט לכלל.
הפרחים באים לתת ביטוי למאזן העדין הזה בין עולם הצומח לעולם החי וכן הגוונים מבטאים את הייחודיות שבכל אחד ואחת מאיתנו...

בברכת שבת שלום וכל-טוב,
ברברה ומרדכי וב"ב

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{19}	(י-ם): 16^{04}	(ת"א): 16^{18}	(חיפה): 16^{07}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{18}	(י-ם): 17^{19}	(ת"א): 17^{21}	(חיפה): 17^{18}

פרשת השבוע: **"ויחי"** [בראשית מ"ז 28 – נ' 26] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.